

A contrallum: El millor amic de l'home

https://cdn.pixabay.com/photo/2020/02/25/18/36/dog-4879705_960_720.jpg

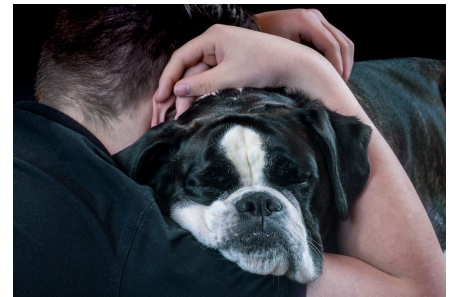
Et sona aquesta frase? Resulta habitual per a molts de nosaltres en l'actualitat qualificar a la nostra estimada mascota canina com el millor amic de l'home. Però què passa amb els altres animals?

La vida està plena de prejudicis. Les ovelles són ximpls, els porcs i les gallines també. No serveixen per a res, només per menjar-se'ls. Són animals inútils. En canvi, estimem els gossos, els gats i donem de menjar als ocells. No us sona estrany?

Sant Francesc (ahir es va celebrar la seva festivitat), deia: "Els animals són els meus amics, i jo no em menjo als meus amics." Solia predicar a les aus que es reunien al seu voltant i va arribar a compondre un càntic per agrair i lloar Déu per tota la creació. Hauriem de revisar la relació que tenim amb els animals i adonar-nos que, en paraules del Papa Francesc, tot està relacionat, i tots els éssers humans estem junts com a germans i germanes, entrellaçats per l'amor que Déu té a cadascuna de les seves criatures i que ens uneix també, amb tendre afecte, al germà sol, a la germana lluna, al germà riu i a la mare terra.

Dilluns 5

Dimarts 6

Servir: Escoltar els avis

Les històries dels nostres avis són fonamentals per entendre i donar sentit a molt del que ens passa, i sovint estem tan plens d'activitats i tenim al nostre voltant tantes distraccions que no ens parem a escoltar-los. El nostre passat com a persones i com a família dóna sentit al nostre present. A vegades no tenim ni idea de quines experiències vitals hi ha darrere dels valors que compartim. I és difícil valorar les coses del present i entendre les relacions del present sense conèixer d'on vénen. La vida en directe que avui vivim ignora la nostra història. Les nostres històries. I això ens empobreix com a persones. És un gran aprenentatge vital. I el risc de no fer-ho és que hi ha un munt de saviesa que, quan els perdem, s'haurà anat amb ells.

Tot i que no puguis anar a veure'ls, pots trucar. No deixis de fer-ho.

Enfocar: Ensenya'ns a pregar

Dimecres 7

"Una vegada, Jesús pregava en un cert indret. Quan hagué acabat, un dels deixebles li digué:

-Senyor, ensenya'ns a pregar, tal com Joan en va ensenyar als seus deixebles.

Ell els digué:

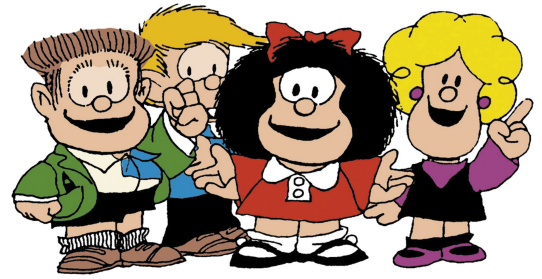
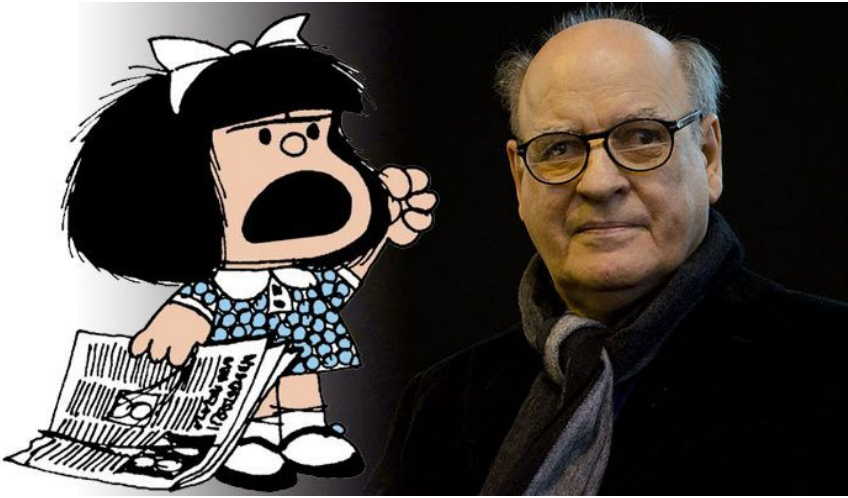
-Quan pregueu, digueu: Pare, santifica el teu nom, vingui el teu Regne. Dóna'ns cada dia el pa que necessitem; perdona els nostres pecats, que nosaltres també perdonem tots els qui ens han ofès i no permetis que caiguem en la temptació." Lluc (11,1-4).

Pregar és escoltar... dins meu. Deixar-li espai als sentiments... El que m'emociona o el que m'angoixa.. El que em falta i el que em fa mal. El que m'omple o el que m'atrau. Preguar és atrevir-me a pensar que molt dins meu ressona el ressò de Déu... i escoltar el que em diu, sense paraules, aquest Déu que és un principi que anomenem amor, justícia, bé. Preguar és descobrir que en el meu interior hi ha la llavor d'alguna cosa divina.

@pastoralsj

Quines coses "em parlen" de Déu?

Dijous 8

Intuïcions: Per què just a mí m'ha tocat ser com jo?

(en record a Quino, creador de Mafalda)

Cada un dels que hem seguit a la Mafalda i hem crescut amb ella tenim la nostra vinyeta estel·lar, el nostre personatge preferit. El meu és en Felip, l'amic que es deixa portar per l'angoixa i sempre troba temps per deixar per a un altra estona els deures, somiant mentre amb ser el Llanero Solitari. El títol d'aquest article és la meva frase preferida d'en Felip: Per què just a mí m'ha tocat ser com jo? Resumeix molt bé l'actitud vital de qui li costa estar content amb el que té i li pot la inquietud de cercar altres coses.

La imatge de la Mafalda és una de les més compartides a les xarxes, els seus senzills pensaments de nena adulta ens interpellen i ens treuen el somriure de mirar les coses d'una altra manera, més des de baix que des de les "adulteses" que tant odia la Mafalda. En Quino va saber utilitzar l'humor també per a la crítica i la denúncia social, d'una manera que va unir, ha unit, a molta gent al voltant del món. Ara que sembla que la dissensió i la crítica només poden separar i provocar violència, tant de bo el llegat d'en Quino sigui retornar-nos la consciència que la primera condició per a la unió és un bon sentit de l'humor. Adap. Alvaro Zapata sj. @pastoralsj

PREGArOCK: Todo va a ir bien.

Luis Guitarra & Muxotepotolobat

<https://youtu.be/8r4Vs18vKO4>

Aquest vídeo neix de la col·laboració del cantant amb la Miryam, la creadora d'en Muxote, en benefici de l'ONG "Com tu, com jo".

És una cançó que desborda esperança en cada paraula, que ens interpella a l'acció: "no et rendeixis, no et cansis de viure, no t'aturis, no callis, no et quedis sense dir... tot anirà bé."

Hem d'aprendre a discernir aquestes paraules en l'aire, que ens fan confiar i que ens mostren un camí per caminar.

"Mentre conversaven i discutien, Jesús mateix se'ls va acostar i es posà a caminar amb ells." Lc 24, 15

Divendres 9

